

Stortinget, 29. oktober 1990

kl.1100

Statsminister Jan P. Syse

Herr President,

På vegne av Regjeringen har jeg bedt om å få avgi en erklæring ved møtets begynnelse.

Forhandlingene om en EØS-avtale har gått skrittvis fremover. Regjeringen har siden den tiltrådte for vel et år siden, holdt Stortinget og Stortingets organer løpende orientert om utviklingen i EØS-forhandlingene. Regjeringen har samlet bred støtte for sin politikk og for sin ambisjon om en omfattende EØS-avtale. Dette har vært et hovedpunkt i Regjeringens holdning; å føre en politikk som kan være samlende i Stortinget. På den måten kan Norge følge en stø og konsekvent politisk kurs som kan gi våre forhandlere styrke og troverdighet i ivaretagelsen av viktige nasjonale interesser.

EFTA-landene har videre lagt stor vekt på å tale med én stemme. Dette har også preget Regjeringens arbeid. Sammen med de andre EFTA-landene har vi lyktes godt på dette punkt. Inntil nå har EFTA-landene - som en del av vår felles plattform - med én stemme krevd varige unntak på flere felter.

EF og EFTA-landene har hittil i forhandlingene stått langt fra hverandre på en rekke punkter. Forhandlingene har den siste tiden vært preget av liten fremdrift. Det skyldes ikke bare EFTA-landene, men også EF. På flere sentrale punkter har EF til nå ikke klarlagt sine forhandlingsposisjoner. Det gjelder bl.a. et så sentralt felt som de institusjonelle ordninger som en EØS-avtale må inneholde.

Siste uke varslet imidlertid EF endringer i sin holdning til samarbeid på det institusjonelle området. Samtidig fastholder EF sin motstand mot varige unntak.

Det er EFTA-landenes oppfatning at det nå også må komme et nytt forhandlingsutspill fra deres side. Dette vil stille krav til fleksibilitet i norske posisjoner.

I forbindelse med handelsministerens redegjørelse torsdag og ytterligere orientering til Stortingets organer samme dag, er det uttrykt ønske om at Regjeringen i dagens møte klargjør sitt syn. Dette gjelder særlig Norges holdninger til industrikonsesjonsloven og loven om finansinstitusjoner i de videre forhandlinger. Også forhandlingssituasjonen mellom EF-EFTA tilsier at Regjeringen i løpet av kort tid må avklare sitt syn.

I løpet av det året trepartiregjeringen har sittet, har samarbeidet mellom de tre partiene og innad i kollegiet fungert meget godt. De tre partier har vist samarbeidsvilje til å løse mange viktige saker for land og folk. Vi har i godt samarbeid nylig trukket opp den økonomiske kursen for neste år gjennom budsjettoplegget for 1991.

Med den samme vilje til å finne løsninger, har Regjeringen grundig drøftet den totale forhandlingssituasjonen og forhandlingsforløpet i EF/EFTA-prosessen. Det er uenighet innen Regjeringen om de posisjoner Norge skal innta i forhandlingene i tiden fremover.

En regjering må stå samlet i en slik sak - særlig hvor det gjelder forvaltningen av Norges interesser i internasjonale forhandlinger.

Jeg vil derfor i ekstraordinært statsråd kl. 1200 i dag legge frem søknad om avskjed for Regjeringen.